

Nieuws uit de Hervormde Gemeente Elspeet

2022 | Week 20

Predikant: ds. M. van Kooten

Nunspeterweg 4

8075 AC Elspeet

Tel. 0577-491206

E-mail: m.vankooten@solcon.nl

Scriba: ouderling J. Fijan

Zichtweg 3

8075 CN Elspeet

Tel. 0577-491098

E-mail: scriba@hervormd-elspeet.nl

IBAN Coll. van Kerkrentmeesters Herv. Gem.:

NL29 RABO 0384 7680 75

IBAN Coll. van Diakenen Herv. Gem.:

NL61 RABO 0347 5000 99

Diensten

D.V. zondag 22 mei 2022

09.30 uur ds. M. van Kooten

15.00 uur ds. M. van Kooten

D.V. donderdag 26 mei 2022

09.30 uur ds. M. van Kooten

Collecten

22 mei

1. Kerk

2. Instandhouding predikantsplaats

3. Kerk

26 mei

1. Kerk

2. Instandhouding predikantsplaats

3. Kerk

Van harte aanbevolen

Kinderoppas

22 mei

Eveline de Rooter-Monster, Martianne Vermeer-Ter Maaten en Geriëlle van Steeg

26 mei

Annemiek Stelwagen-Berkhout, Jolanda van Asselt-van der Have en Anne van de Top

Jaarrekening 2021

In de laatst gehouden kerkenraadsvergadering is de jaarrekening 2021 van de diaconie en van de kerk vastgesteld. Op de gemeenteavond van 10 mei jl. zijn de jaarrekeningen gepresenteerd en toegelicht. In de week van 23 tot en met 27 mei liggen deze jaarrekeningen, voor de gemeente ter inzage. Mocht u van deze gelegenheid gebruik willen maken wilt dan vooraf een afspraak maken met de penningmeester van het betreffende college?

G. van der Zande, 0577-401475 (diaconie)

W. Polinder, 0577-492910 (kerk)

Oranjehof

Kerkradio Oranjehof – Elspeet 10.30-11.15

Maandagmorgen: "voorlezen" door mw. I de Vogel

Woensdagmorgen 1 juni: Vervolgvertelling + meditatie christenreis John Bunyan met aansluitend orgel-spel door Dhr. C.A. van 't Noordende. Wilt u een vraag stellen? Belt u dan 0577-723192 of mail naar noordende@filtnet.nl

Dinsdagavond 31 mei hoopt Gerard Mulder een presentatieavond te houden over de historie van Elspeet. Toegang is gratis, Inloop vanaf 19.00uur. De avond begint om 19.30uur. Welkom!

De uitzending vind plaats vanuit de HHK, vierhousterweg, te beluisteren via kanaal 58 op de kerkradio of

via www.hhgelspeet.nl/preek-luisteren Heeft u vragen?

Bel naar de oranjehof!

0577-492278 / info@oranjehof.org

Linquenda

Afgelopen weekend hield de studentenvereniging Depositum Custodi (Bewaar het pand) een symposium in Rotterdam met als thema Linquenda, over de pelgrimage van de Kerk. Bijzonder dat studenten na twee jaar als het ware opgesloten te zijn geweest niet het onderwerp 'Carpe diem' kozen om vervolgens te drinken en te klinken en te dansen met Jansen. Niet dat het saai jongelui zijn. Er was ook gezelligheid en er werd op hoog niveau gemusiceerd maar toch in het besef 'we hebben hier geen blijvende stad' maar ook: Hoe kunnen wij nu die toekomst zoeken? Als sprekers had de vereniging prof.dr.B.A.Zuiddam uitgenodigd en ondergetekende. Aan mij werden de vragen voorgelegd

Vraag 1: Hoe kan de toekomstverwachting van de Kerk een antwoord bieden op de huidige hedonistische cultuur?

Vraag 2: Hoe kan de toekomstverwachting van de Kerk ons in dit aardse leven troost geven?

Vraag 3: Hoe kunnen wij als reformatorische christenen een levende toekomstverwachting hebben?

Ik dacht dat het niet verkeerd was om enkele grepen uit die lezing met u te delen. Want de vragen van de studenten leven mogelijk ook binnen de gemeente of de brede lezerskring van dit blad. Mogelijk is het werk buiten de gemeente dan ook vruchtbaar binnen de gemeente.

De drie vragen hebben we toen onder het thema 'Het hemelse reisdoel (toekomstverwachting)' onderverdeeld in drie punten zoals we in de prediking gewoon zijn (met de stijlform van de alliteratie).

1. Behoefte aan toekomstverwachting
2. Bemoediging door toekomstverwachting
3. Beoefening van toekomstverwachting

1. Behoefte aan toekomstverwachting.

Hoe kan de toekomstverwachting van de Kerk een antwoord bieden op de huidige hedonistische cultuur?

De vraag doet veronderstellen dat er vraag naar is. Is dat ook zo? De natuurlijke mens verstaat niet de dingen die des Geestes Gods zijn. Ze zijn hem een dwaasheid.

Het woord 'Linquenda' staat voor de Latijnse spreuk van de Romeinse dichter en filosoof Horatius (65 – 8 voor Christus) en luidt voluit: Linquenda tellus, et

domus, et placens uxor, en betekent: Eens moeten wij deze grond, dit huis en de dierbare echtgenote verlaten. Hij bedoelde daarmee niet dat we ons moeten benaarstigen om te zoeken wat boven is. Integendeel. Diezelfde Horatius bezigde de uitdrukking 'carpe diem'. Dat is een zinsnede uit een latijns gedicht waarin Horatius de lezers voorhoudt: 'Wees wijs, klaar de wijn en zet je toekomstdroom af tegen de korte tijd die je gegeven is. Terwijl wij praten is de jaloeze tijd al gevlogen: pluk de dag en reken zo min mogelijk op morgen'.

Horatius zag zichzelf als epicurist. Paulus ging in Athene met die epicurerische filosofen in discussie zoals we zien in Hand.17:18.

Epicurus (waarnaar die wijsgeren zijn genoemd) begon op Lesbos zijn hedonistische leer te prediken (305 voor Chr). Hij was een atomist (die geloofde dat heel de kosmos bij geval door botstende atomen tot stand is gekomen, zo iets als een oerknal). Hij was een hedonist. Echter niet zoals de oorspronkelijke hedonisten. Zij ontleenden hun naam aan de godin Hedone (lust, plezier, genot) uit de Griekse mythologie die een dochter heette te zij van de goden Eros (!) en Psyche. De Griekse filosoof Socrates was iemand die het leven uiterst kritisch bezag. Wat is zekerheid vroeg hij zich af? Een bekende uitdrukking van hem is: Hoe meer ik weet, hoe meer ik weet dat ik niets weet'. Zijn leerling Aristippos dacht daar anders over. Eén ding weten we zeker, er is genot en bevrediging en daarnaast pijn. Gedachten, gevoelens en verbeelding hoeven dat helemaal niet te zijn. Daarom moeten we in het leven pijn vermijden en lusten botvieren. Voor zijn genot kan de mens maar beter niet zoveel aantrekken van sociale conventies (overeenkomsten, hechten aan iemand). Zo verdedigde hij ook dat het niet onwaardig was een relatie aan te gaan met een hoer. Een haven wordt toch ook niet minder waard naarmate er meer schepen door gevaren zijn? Eerder het tegendeel. Waarom zou een vrouw dan minder waard worden als zij slaapt met meerdere mannen? Zonder problemen leefde hij lange tijd samen met een concubine als partner, zonder zich druk te maken over zaken als trouw. Over een geliefde zei hij destijds: "zij is soms van mij, maar zij bezit mij niet".

Epicurus die 100 jaar later leefde had een andere visie. Zeker was genot voor hem van belang. Het grootste belang zelfs. In de tuin van Epicurus te Athene ontmoette hij allerlei mensen waarbij vrouwen en slaven ook welkom waren. Iets heel bijzonders in die tijd. Geen orgien vonden plaats want hij was van het ingetogen hedonisme. Genot op lange termijn bevredigt namelijk niet. Te veel eten geeft namelijk lichamelijke

klachten, te veel drinken geeft een kater en te veel seks brengt of ziekte of nieuw leven en op die balast moet je ook niet zitten wachten. Men noemt deze vorm van hedonisme dan ook wel de hedonistische calculus, het hedonisme van de berekening. Men moet soms minder leuke dingen doen om leuke te bereiken. Er waren daarom wel hedonistische critici die het genot van Epicurus het genot van een lijk noemden. Het leven is volgens Epicurus puur fysisch en doelloos. Angst voor goden is zinloos. Er is geen leven na de dood. Een bekende uitdrukking van hem is: 'Heb geen angst voor de dood, want zolang wij er zijn is de dood er niet en als de dood er is zijn wij er niet meer.' Hedonisme heeft lust als levensprincipe. Het hier en nu. Dat heeft grote aanhang gekregen. Het is echter begonnen in het paradijs toen de vrouw begeerte kreeg in de verboden vrucht die haar echt gelukkig zouden maken zonder God. Sinds die tijd is het –buiten het werk der genade om- wat de Duitse filosoof en antropoloog Ludwig Feuerbach zei: 'Der Mensch ist was er isst.' Zo is het: De natuurlijke mens is wat hij eet. Hoe anders de Heere Jezus. Hij zei: "Mijn spijs is het te doen de wil van mij Hemelse Vader. Maar is dat ook niet zo wanneer genade mag worden verheerlijkt. Dan is het levensbeginsel: 'Hoe zoet zijn mij Uw redenen geweest'.

Treffend heeft dr.C.A.van der Sluijs de hedonistische werkelijkheid van vandaag de dag getekend: 'Lange tijd hadden we in Nederland twee heiligdommen, de kerk en de synagoge. Daar kwam zo'n vijftig jaar geleden de moskee bij. Toen hadden we er drie, de kerk, de synagoge en de moskee. Maar sinds kort hebben we vier heiligdommen. Het terras kwam er bij. Columbus noemde het ontdekte Amerika terra nova. Nieuwe aarde.' Gods kinderen verwachten echter naar Zijn belofte een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Het hedonisme heeft ook invloed op de gereformeerde gezindte. Geen dansen met Jansen weliswaar. Ook niet –tenzij men in twee werelden leeft- wat ik eens las in de Boekzaal der geleerde wereld: 'WWW maakt jongelingen kael. Wyf, waegspel en wijn'. Echter het world wide web heeft genoeg te bieden om de mens aan de aarde te binden en Gods koninkrijk op het tweede plan te zetten.

Hoe kan de Kerk (uiteraard de levende Kerk, gekocht met het bloed van het Lam) behoefte wekken? Van de mens uit is het onmogelijk. Hellenbroek stelde in zijn bekende vragenboekje dat het geloof dat er geen God is meer een wens is dan een dadelijk geloven. Hij leefde in een tijd dat de hele natie nog gedoopt was en er toch nog wel iets beslag lag. Denk alleen al aan

de leer van de Remonstranten zoals in de Dordts Leerregels bestreden en wat de Remonstrantse Broederschap vandaag de dag aan hun leden doorgeeft. We zijn nu in een periode van verharding gekomen. Zeker na twee wereldoorlogen en de huidige spanningen in Oost Europa. Waar is God? Is er wel een God? Er is geen God! Moeten we we hen in hun waan laten? Nee. Tegenover deze dwaasheid mag de dwaasheid der prediking gezet worden: Doden zullen immers horen de stem van de Zone Gods en die ze gehoord hebben zullen leven. Ook de levenshouding van ware christenen waaromtrent wel eens gezegd wordt: 'Woorden wekken en voorbeelden trekken...'. We mogen dat niet afdoen met 'het is paarden voor de zwijnen werpen'. Ds.H.G.Abma zei eens: Is de Evangelieverkondiging ten diepste niet paarden voor zwijnen werpen?' Immers wie was u/jij en ik van huis uit? (Wordt vervolgd D.V.)

Bij de diensten

Aanstaande zondag en hemelvaartsdag hoop ik de diensten te mogen leiden. Zondagmorgen willen we lezen 2 Koningen 4 (een nalezing nog op Pasen), met hemelvaar Kolossenzen 3 en en zondagmiddag willen we verder gaan met de behandeling van de Heidelberger Catechismus vraag en antwoord 114 en 115. Deze heeft Hazeu als volgt in berijming gebracht te zingen op de wijs van de Tien geboden des Heeren: Maar kunnen die bekeerd zijn deze Geboden houden? Zeker neen! Zelfs niet die heilig zijn geprezen, Zolang zij leven hier beneen.

Deez' is een klein begin gegeven
Van die gehoorzaamheid –schoon dat
Zij niet naar somm'gen willen leven
Maar naar al 't geen Gods wet bevat.

Wat reen laat God, in macht verheven
Zo scherpelijk Zijn geboden dan
Verkondigen, zo z' in dit leven
Toch niemand onzer, houden kan?

Dat wij de aard der zonden leren
In onze ganse levenstijd
Herkennen, en dus meer begeren
Van zond' en schuld te zijn bevrijd.

Dat wij dan dus gerechtigheden
In Christus zouden zoeken, ja
Ook zonder achterlaten treden,
Door smeekgebeen, tot Gods gena

Hem bidden, dat Hij ons wil geven
Zijn Heil'gen Geest, om langs zo meer
Naar 't evenbeeld van God te streven,
Hernieuwd te worden tot Zijn eer.

Opdat wij het genoeg smaken
Te naad'ren die volkomenheid
Ons voorgesteld en daartoe raken
In 't leven ons hierna bereid.

Ter overdenking

Een 'achteraf lezer' van de Veluwe kerkbode uit Ermelo –en oud-ouderling aldaar- die me vaak heel mooie reacties geeft meldde me het volgende dat ik graag met u deel, te meer omdat het aansluit bij 'Linqenda': 'U weet dat ik een 'achteraf lezer' ben van de Veluwe kerkbode, zo las ik vorige week over het Bijbelse beroep van een klaagvrouw en ook over de eerbied rond begrafenissen. En toen gingen mijn gedachten onwillekeurig naar m'n jeugdijaren. Wij woonden in een echte volkswijk, vlak bij de Maashaven, daar had mijn vader een winkel en op 200 mt afstand stond onze kerk (GG), waar iedere zondag 2000 mensen tweemaal in de kerk zaten. Maar in onze straat woonden er praktisch geen kerkgangers, zeker niet van de GG. En ik hoor m'n vader nog wel eens zeggen tegen m'n moeder: Vrouw als we afhankelijk waren van de klandizie van de kerk, dan hadden we een boterham zonder beleg. Maar..... wat een meeleven als er iemand in de straat overleden was van die onkerkelijke mensen. Witte lakens gingen er voor de ramen bij de burens, links, rechts, boven en onder en pas als de overledene uit de straat was gingen die lakens er af. Ik heb het meerdere keren meegemaakt toen m'n opoe en opa, die boven ons woonden, overleden waren. Het zijn gebruiken die geheel verdwenen zijn en toch had het iets als bij ons thuis de lakens voor de ramen gingen, je werd als kinderen geconfronteerd met de dood van je burens, en je was ook wel weer blij als die lakens er af gingen. Nu lees je wel eens in de weekkrant bij een overlijdensadvertentie, dat: na afloop heffen we het glas. Je krijgt er kippenvel bij. De dood hoort bij het leven zeggen we/ze dan? De wens is de vader van de gedachte, zou 't niet? "Heere ontdek mijn levenseind aan mij".

de redactie